

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدین حفظه الله تعالی

موضوع:

مقدمات؛ حجت؛ کتاب خداوند؛ تفسیر قرآن؛ روش و قواعد تفسیر قرآن

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: علی راضی

تاریخ: ۱۳۹۴/۹/۱۵

کدام یک از تفاسیر قرآن را برای مطالعه‌ی بیشتر جوانان توصیه می‌کنید؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۴/۹/۱۸

محکمات قرآن نیازی به تفسیر ندارند؛ زیرا اگر نیازی به تفسیر داشته باشند دور یا تسلسل لازم می‌آید که محال است، ولی متشابهات آن به معنای مفاهیم صناعات و مصادیق عمومات آن، نیاز به تفسیر دارند و برای آگاهی از آن باید به خداوند و راسخان در علم رجوع کرد؛ چنانکه فرموده است: «هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ»؛ «او کسی است که کتاب را بر تو نازل کرد، از آن آیاتی محکم هستند که اصل کتاب شمرده می‌شوند و آیاتی دیگر متشابه‌اند، اما کسانی که در دل‌هاشان انحرافی وجود دارد از متشابهات آن به دنبال فتنه و به دنبال تأویل آن‌ها پیروی می‌کنند، در حالی که تأویل آن‌ها را جز خداوند و راسخان در علم نمی‌دانند» و با این وصف، برای آگاهی از تأویل آن‌ها، باید به خداوند و راسخان در علم رجوع کرد و رجوع به خداوند با رجوع به محکمات کتاب او و رجوع به راسخان در علم با رجوع به خلفاء او در زمین انجام می‌شود که قدر متیقن از راسخان در علم هستند.

از اینجا دانسته می‌شود که رجوع به هیچ یک از تفاسیر مفسران درباره‌ی کتاب خداوند واجب نیست و از رجوع به خداوند و خلیفه‌ی او در زمین بی‌نیاز نمی‌کند، ولی رجوع به برخی از آن‌ها با وجود همه‌ی کاستی‌ها و اشکال‌هایی که دارند می‌تواند بسیار سودمند باشد؛ مانند «التبیان فی تفسیر القرآن» نوشته‌ی محمد بن جعفر طوسی (د. ۴۶۰ ق)، «مجمع البیان فی تفسیر القرآن» نوشته‌ی فضل بن حسن طبرسی (د. ۵۴۸ ق)، «تفسیر غریب القرآن» نوشته‌ی فخر الدین طریحی

۱. آل عمران / ۷

www.alkhorasani.com

بِإِذْنِ اللَّهِ الرَّسُولِ فَتَرْمِضُوهَا شَيْخًا شَرِيفًا حَفِظَ اللَّهُ تَعَالَى

(د. ۱۰۸۵ق)، «المیزان فی تفسیر القرآن» نوشته‌ی محمد حسین طباطبایی (د. ۱۴۰۳ق) و «البيان فی تفسیر القرآن» نوشته‌ی ابو القاسم خویی (د. ۱۴۱۳ق) از شیعه و «جامع البيان عن تأویل آی القرآن» نوشته‌ی محمد بن جریر طبری (د. ۳۱۰ق)، «تفسیر القرآن العظیم» نوشته‌ی ابن أبی حاتم رازی (د. ۳۲۷ق)، «المفردات فی غریب القرآن» نوشته‌ی راغب اصفهانی (د. ۵۰۲ق)، «الکشاف عن حقائق غوامض التنزیل و عیون الأقاویل فی وجوه التأویل» نوشته‌ی محمود بن عمر زمخشری (د. ۵۳۸ق)، «زاد المسیر فی علم التفسیر» نوشته‌ی ابن جوزی بغدادی (د. ۵۹۷ق)، «التفسیر الکبیر» نوشته‌ی فخر الدین رازی (د. ۶۰۶ق)، «الجامع لأحكام القرآن» نوشته‌ی محمد بن أحمد قرطبی (د. ۶۷۱ق) و «الإتقان فی علوم القرآن» نوشته‌ی جلال الدین سیوطی (د. ۹۱۱ق) از اهل سنت.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور شاهنشاهی خراسانی
مجلس خبرگان رهبری

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور شاهنشاهی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.